

ความต้องการพัฒนาอาชีพของผู้สูงอายุในตำบลสามบัณฑิต
อำเภออุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
The occupational development needs of the elderly in the
Tambon SamBanDit Uthai District
of Phranakhon Si Ayutthaya Province

เมธรัตน์ จันตะนี

สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

Email : Metharat18@gmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาความต้องการพัฒนาอาชีพของผู้สูงอายุ ในตำบลสามบัณฑิต อำเภออุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 235 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถามสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที และค่าเอฟ โดยกำหนดระดับนัยสำคัญที่ .05 ผลการศึกษาพบว่า : 1) ข้อมูลสภาพปัจจุบันของผู้สูงอายุ พบว่า ส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับคู่สมรส มีรายได้จากเงินสนับสนุนของรัฐบาล มีความรู้/ความถนัด ในอาชีพด้านเกษตรกรรม และในอนาคตต้องการประกอบอาชีพเกี่ยวกับด้านเกษตรกรรม มีความต้องการให้หน่วยงานของรัฐบาลช่วยในเรื่องสนับสนุนงบประมาณ ใน อบต. เป็นผู้ดูแลคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ และรัฐบาลช่วยเหลือผู้สูงอายุด้านเบี้ยยังชีพ 2) ข้อมูลความต้องการพัฒนาอาชีพของผู้สูงอายุ พบว่า ระดับความต้องการพัฒนาอาชีพของผู้สูงอายุ มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุด 3) การทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่า ผู้สูงอายุที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความต้องการพัฒนาอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ความต้องการ, การพัฒนาอาชีพ, ผู้สูงอายุ

Abstract

This research focused on the professional development needs of the elderly in Sam-Bandit sub-district of Uthai district Ayutthaya province. The questionnaires were administered to 235 respondents. The data were analyzed using frequency, percentages, mean, and standard deviation, t-test, One Way ANOVA, to determine significance level of .05. The findings of the research include the followings: 1) The current condition of the elderly showed most of The elderly in Sam-Bandit sub-district currently live with a spouse, have the government grants, and have knowledge aptitude agricultural occupation. They was needed want to pursue a future career in agriculture, and they need government help in the general financial support. Sub-district Administrative Organization (SAO) currently supports the quality of life of the elderly and provides them with living allowances. 2) The level of needs of occupational development of the elderly was reported at the minimum level. 3) The comparison of the differences between the mean of personal factors, and the mean of level of occupational development needs of the elderly in Sam-Bandit and posttest was at 0.05.

Keywords: Need, occupational, Development , the elderly

1. บทนำ

ประเทศไทยมีอัตราการเกิดที่ลดต่ำลงอย่างรวดเร็วและต่อเนื่องจำนวนประชากร ณ วันที่ 1 กันยายน 2553 จำนวน 65.4 ล้านคน เป็นประชากรหญิง 33.3 ล้านคน (ร้อยละ 59.90) และเป็นประชากรชาย 32.1 ล้านคน (ร้อยละ 49.10) ซึ่งมาเป็นลำดับ 4 ของประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รองจากประเทศอินโดนีเซีย 240 ล้านคน ฟิลิปปินส์ 92 ล้านคนและเวียดนาม 88 ล้านคน ตามลำดับ [1] ซึ่งกำลังเผชิญกับปัญหาประชากรกับหลายประเทศ สัดส่วนของประชากรสูงอายุของไทยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องและรวดเร็วสังคมไทยกำลังจะเป็นสังคมผู้สูงอายุซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเป็น 14.5 ล้านคน ในอีก 14 ปีข้างหน้า โครงสร้างประชากรของประเทศไทยมีแนวโน้มเข้าสู่สังคมสูงอายุเช่นเดียวกับประเทศต่างๆทั่วโลกประชากรผู้สูงอายุไทยเพิ่มในอัตราที่สูงขึ้นเรื่อยๆ ที่ผ่านมามีผู้สูงอายุไทยเพิ่มจากร้อยละ 5.0 ในปี พ.ศ.2493 เป็นร้อยละ 10.1 ในปี พ.ศ. 2543 ซึ่งเป็นการเพิ่มขึ้นถึง 2 เท่าและปี พ.ศ.2558 จะมีสัดส่วนผู้สูงอายुर้อยละ 15.6 ปีพ.ศ.2568 มีร้อยละ 21.5 และ ปีพ.ศ.2576 มีร้อยละ 25 ประกอบกับการที่สาธารณสุขพัฒนาก้าวหน้าไปมาส่งผลให้ผู้คนมีอายุเฉลี่ยยืนยาวขึ้น 8.8 ปี โดยผู้ชายมีอายุเฉลี่ยที่ 71.8 ปี และผู้หญิงมีอายุเฉลี่ยที่ 80.6 ปี รวมถึงอัตราการพึ่งพิงของผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับประชากรวัยแรงงานใน 27 ปี นับจาก พ.ศ.2551 ผู้สูงอายุ 1 คนจะมีคนวัยแรงงานดูแลเพียง 2 คน และลดลงเรื่อยๆ ในอนาคต ส่งผลให้ไทยก้าวสู่การเป็น “สังคมผู้สูงอายุ” เต็มตัว ในหลายประเทศที่กำลังก้าวสู่สังคมผู้สูงอายุ ได้วางนโยบายสำคัญเพื่อดูแลผู้สูงอายุในด้านสวัสดิการผู้สูงอายุ การแพทย์ ยา รักษาโรค การดูแลสุขภาพความเป็นอยู่ บ้านพักผู้สูงอายุที่ไม่มีคนดูแล นอกจากนี้ ยังส่งเสริมการให้บริการด้านการเรียนรู้สำหรับผู้สูงอายุ เพื่อให้ผู้สูงอายุใช้ชีวิตได้อย่างมีคุณภาพ ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ อันมีส่วนช่วยลดโรคสมองเสื่อมและภาวะโรคซึมเศร้า

การก้าวสู่สังคมสูงวัยเป็นปรากฏการณ์ที่ชัดเจนของสังคมไทยในศตวรรษที่ 21 จากข้อมูลจะพบว่าขนาดหรือจำนวนของประชากรรวมและประชากรสูงอายุเพิ่มขึ้นจากในปี พ.ศ.2503 จนถึงปัจจุบันและมี

แนวโน้มจะเพิ่มขึ้นต่อไปในอนาคตโดยจำนวนประชากรรวมเพิ่มจากประมาณ 26.2 ล้านคนในปี พ.ศ.2523 เป็น 66.5 ล้านคนและคาดว่าจะเพิ่มเป็น 70 ล้านคนในปี พ.ศ.2573 ขณะที่จำนวนประชากรสูงอายุหรือประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไปเพิ่มจาก 1.5 ล้านคนในปี พ.ศ.2503 เป็นประมาณ 7.4 ล้านคนในปีปัจจุบัน และคาดว่าจะเพิ่มถึง 17.7 ล้านคนในปี พ.ศ.2573 เมื่อพิจารณาถึงการทำงานของผู้สูงอายุในประเทศไทย พ.ศ.2554 พบว่า จากจำนวนผู้สูงอายุทั้งหมด 8.32 ล้านคน เป็นผู้สูงอายุที่ทำงาน 3.24 ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ 38.9 ของจำนวนผู้สูงอายุทั้งหมด โดยที่ผู้สูงอายุ เหล่านี้ส่วนใหญ่ทำงานในภาคเกษตรกรรมถึง 2.06 ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ 63.6 รองลงมาเป็นทำงานในภาคการบริการและการค้า 0.87 ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ 26.8 และทำงานในภาคการผลิต 0.31 ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ 9.6 และผู้สูงอายุที่ไม่ได้ทำงาน 5.08 ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ 61.1 [2]

จากประเด็นปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษา “ความต้องการการพัฒนาอาชีพของผู้สูงอายุในตำบลสามบัณฑิต อำเภอยุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” เนื่องจากปัญหาผู้สูงอายุไม่ใช่ปัญหาส่วนตัว ส่วนครอบครัว ที่จะแก้กันเองได้ลำพังอีกต่อไป หากแต่ต้องอาศัย “คนนอก” ทั้งในชุมชน และไกลออกไประดับประเทศมาช่วยกันพัฒนาอย่างเป็นระบบเพื่อเพิ่มโอกาสในการทำงานให้กับผู้สูงอายุที่ยังสามารถประกอบอาชีพได้ และจะได้เป็นแนวทางหนึ่งที่ถูกนำมาใช้ เพื่อให้ผู้สูงอายุสามารถใช้ศักยภาพที่มีอยู่มาสร้างรายได้ให้แก่ตนเองและครอบครัว โดยไม่ต้องพึ่งพิงบุตรหลานหรือภาครัฐมากนัก รวมทั้งเป็นการสร้างงาน อาชีพและรายได้แก่ผู้สูงอายุ และเพื่อเป็นการป้องกันการเพิ่มของปัญหาในอนาคตจะได้มีหลักประกันด้านการเงินที่เพียงพอกับการรักษาสุขภาพ และมีคุณภาพชีวิตที่ดีต่อไป

2. วัตถุประสงค์

2.1 เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันของผู้สูงอายุในตำบลสามบัณฑิต อำเภอยุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

2.2 เพื่อศึกษาระดับความต้องการพัฒนาอาชีพของผู้สูงอายุในตำบลสามบัณฑิต อำเภอกุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

2.3 เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการพัฒนาอาชีพของผู้สูงอายุในตำบลสามบัณฑิต อำเภอกุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

3. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

3.1 ได้รับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้สูงอายุ และข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของผู้สูงอายุในตำบลสามบัณฑิต อำเภอกุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

3.2 ได้รับข้อมูลระดับความต้องการพัฒนาอาชีพของผู้สูงอายุในตำบลสามบัณฑิต อำเภอกุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาอาชีพของผู้สูงอายุในตำบลสามบัณฑิตต่อไป

3.3 ได้รับข้อมูลการทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับความต้องการพัฒนาอาชีพของผู้สูงอายุในตำบลสามบัณฑิต อำเภอกุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อได้ทราบถึงความต้องการพัฒนาอาชีพ ของแต่ละบุคคล

4. หน่วยงานที่นำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

หน่วยงานที่สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ มีอาทิเช่น พัฒนาชุมชน อบต.สามบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

5.ขอบเขตการศึกษา

5.1 ด้านพื้นที่ ผู้วิจัยทำการศึกษาในพื้นที่ตำบลสามบัณฑิต อำเภอกุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

5.2 ด้านประชากร ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้สูงอายุในพื้นที่ตำบลสามบัณฑิต อำเภอกุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 574 คน [3]

5.3 ด้านตัวแปร

5.3.1 ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้สูงอายุ และข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของผู้สูงอายุในตำบลสามบัณฑิต อำเภอกุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

5.3.2 ตัวแปรตาม ประกอบด้วย ระดับความต้องการพัฒนาอาชีพของผู้สูงอายุ ในตำบลสามบัณฑิต อำเภอกุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

5.4 ด้านระยะเวลา ระยะเวลาในการทำวิจัย ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2555 ถึง 30 กันยายน พ.ศ. 2556 รวมระยะเวลา 1 ปี

6. วิธีดำเนินการวิจัย

6.1 การศึกษาข้อมูล

6.1.1 ศึกษาข้อมูลที่มีผู้รวบรวมเป็นเอกสารเผยแพร่ และเอกสารทางราชการที่เกี่ยวข้องอาทิข้อมูลจำนวนผู้สูงอายุในตำบลสามบัณฑิต อำเภอกุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

6.1.2 การศึกษาข้อมูลปฐมภูมิ ได้แก่ ข้อมูลที่ได้จากการใช้แบบสอบถาม ซึ่งจะเก็บจากผู้สูงอายุในตำบลสามบัณฑิต อำเภอกุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

6.1.3 จัดประชุม/เสวนากลุ่ม เพื่อศึกษาสภาพบริบทของผู้สูงอายุ และทำแบบสอบถามความต้องการพัฒนาอาชีพของผู้สูงอายุ เพื่อนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลกับผู้สูงอายุในตำบลสามบัณฑิต อำเภอกุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยาต่อไป

6.2 เครื่องมือสำหรับการวิจัย

สำหรับการสร้างเครื่องมือ เป็นการสร้างเครื่องมือการวัดแบบการประเมินค่า (Rating Scales) [4]

ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้สูงอายุ เป็นแบบสอบถามแบบนามมาตรา (Nominal Scales)

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของผู้สูงอายุ เป็นแบบสอบถามแบบนามมาตรา (Nominal Scales)

ตอนที่ 3 ข้อมูลความต้องการพัฒนาอาชีพของผู้สูงอายุ เป็นแบบสอบถามแบบอัตราส่วน (Interval Scales)

ตอนที่ 4 คำถามปลายเปิด ข้อเสนอแนะ

6.3 การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล จากกลุ่มเป้าหมาย เป็นการกระตุ้นให้เกิดความรู้สึก กระบวนการคิด และความเข้าใจ เห็นความสำคัญของการพัฒนาอาชีพของผู้สูงอายุ ในตำบลสามบัณฑิต อำเภออุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้สูงอายุ จำนวน 235 คน โดยคำนวณหากลุ่มตัวอย่างตามสูตรของทาโร ยามานะ [5] (Taro Yamane, 1973 : 125) [6]

7. การวิเคราะห์ข้อมูล/สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสมมติฐาน ใช้ค่าที และค่าเอฟ ดังนี้ [7]

7.1 ค่าความถี่และค่าร้อยละ เพื่อใช้อธิบายข้อมูลปัจจุบันส่วนบุคคลของผู้สูงอายุ กับข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของผู้สูงอายุในตำบลสามบัณฑิต

7.2 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ใช้อธิบายค่าเฉลี่ยของระดับความต้องการพัฒนาอาชีพของผู้สูงอายุในตำบลสามบัณฑิต

7.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.) เพื่อใช้อธิบายค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลความต้องการพัฒนาอาชีพของผู้สูงอายุในตำบลสามบัณฑิต

7.4 การทดสอบสมมติฐานด้วย t-test, One-Way ANOVA) เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบความต้องการพัฒนาอาชีพของผู้สูงอายุในตำบลสามบัณฑิต จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้สูงอายุ

8. สรุปผลการวิจัย

8.1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้สูงอายุ พบว่า ผู้สูงอายุในตำบลสามบัณฑิตส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 57.4 มีอายุระหว่าง 70-79 ปี จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 45.1 มีสถานภาพสมรส จำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 70.2 มีระดับการศึกษาคือประถมศึกษา จำนวน 199 คน คิดเป็นร้อยละ 84.7 และไม่ได้ประกอบอาชีพ

จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 43.0 มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 4-5 คน จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 29.3 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 2,000 บาท จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 26.2

8.2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของผู้สูงอายุ พบว่า ผู้สูงอายุในตำบลสามบัณฑิตส่วนใหญ่ปัจจุบันอาศัยอยู่กับคู่สมรส จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 61.7 มีรายได้ปัจจุบันจากเงินสนับสนุนของรัฐบาล จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 46.4 มีความรู้/ความถนัด ในอาชีพด้านเกษตรกรรม จำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 80.9 ในอนาคตต้องการประกอบอาชีพเกี่ยวกับด้านเกษตรกรรม จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 75.3 ต้องการให้หน่วยงานของรัฐบาลช่วยในเรื่องสนับสนุนงบประมาณ จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 26.0 อบต. เป็นผู้ดูแลคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ จำนวน 193 คน คิดเป็นร้อยละ 82.1 ปัจจุบันรัฐบาลช่วยเหลือผู้สูงอายุด้านเบี้ยยังชีพ จำนวน 199 คน คิดเป็นร้อยละ 84.7

8.3 ระดับความต้องการพัฒนาอาชีพของผู้สูงอายุ พบว่า ระดับความต้องการพัฒนาอาชีพของผู้สูงอายุในตำบลสามบัณฑิต อำเภออุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านภาพรวม มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.74$ และ $S.D. = 0.68$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าส่วนใหญ่มีระดับความต้องการอยู่ในระดับน้อยที่สุด ยกเว้นอาชีพด้านเกษตรกรรม มีระดับความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง

8.4 การทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับความต้องการพัฒนาอาชีพของผู้สูงอายุในตำบลสามบัณฑิต พบว่า

8.4.1 ผู้สูงอายุในตำบลสามบัณฑิตที่มีเพศต่างกัน มีระดับความต้องการพัฒนาอาชีพโดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน ในด้าน อาชีพด้านเกษตรกรรม อาชีพด้านอุตสาหกรรม อาชีพด้านคหกรรม และอาชีพด้านศิลปกรรม

8.4.2 ผู้สูงอายุในตำบลสามบัณฑิตที่มีอายุต่างกัน มีระดับความต้องการพัฒนาอาชีพของผู้สูงอายุแตกต่างกัน ในด้าน อาชีพด้านเกษตรกรรม อาชีพด้านพาณิชย์กรรมและบริการ อาชีพด้านคหกรรม และอาชีพด้านศิลปกรรม

8.4.3 ผู้สูงอายุในตำบลสามบัณฑิตที่มีสถานภาพต่างกัน มีระดับความต้องการพัฒนาอาชีพโดยรวมและรายด้าน แตกต่างกัน ในด้าน อาชีพด้านเกษตรกรรม อาชีพด้านอุตสาหกรรม อาชีพด้านคหกรรม อาชีพด้านหัตถกรรม และอาชีพด้านศิลปกรรม

8.4.4 ผู้สูงอายุในตำบลสามบัณฑิตที่มีระดับการศึกษา มีระดับความต้องการพัฒนาอาชีพโดยรวมและรายด้าน แตกต่างกัน ในด้าน อาชีพด้านพาณิชยกรรมและบริการ อาชีพด้านคหกรรม และอาชีพด้านหัตถกรรม

8.4.5 ผู้สูงอายุในตำบลสามบัณฑิตที่มีอาชีพต่างกัน มีระดับความต้องการพัฒนาอาชีพของผู้สูงอายุแตกต่างกัน ในด้าน อาชีพด้านเกษตรกรรม อาชีพด้านอุตสาหกรรม อาชีพด้านคหกรรม อาชีพด้านหัตถกรรม และอาชีพด้านศิลปกรรม

8.4.6 ผู้สูงอายุในตำบลสามบัณฑิตที่มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือน มีระดับความต้องการพัฒนาอาชีพแตกต่างกัน ในด้าน อาชีพด้านเกษตรกรรม ด้านอุตสาหกรรม ด้านพาณิชยกรรมและบริการ ด้านหัตถกรรม และด้านศิลปกรรม

8.4.7 ผู้สูงอายุในตำบลสามบัณฑิตที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีระดับความต้องการพัฒนาอาชีพแตกต่างกัน ในด้าน อาชีพด้านเกษตรกรรม อาชีพด้านอุตสาหกรรม อาชีพด้านพาณิชยกรรมและบริการ อาชีพด้านคหกรรม อาชีพด้านหัตถกรรม และอาชีพด้านศิลปกรรม

9.อภิปรายผล

9.1 ด้านเกษตรกรรม พบว่า ระดับความต้องการพัฒนาอาชีพของผู้สูงอายุในตำบลสามบัณฑิต อำเภอกุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านเกษตรกรรม มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.96$ และ $S.D. = 1.11$) ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากเพราะผู้สูงอายุมีความรู้ความชำนาญในการประกอบอาชีพอื่นปานกลางนอกเหนือจากอาชีพทำนาข้าว ปลูกพืชผักสวนครัว และการเพาะเห็ดต่าง ๆ เพราะเป็นอาชีพที่ไม่เหมาะสมกับวัยของผู้สูงอายุ ดังนั้น ผู้สูงอายุจึงต้องการทำอาชีพนี้เพื่อหารายได้ปานกลาง

9.2 ด้านอุตสาหกรรม พบว่า ระดับความต้องการพัฒนาอาชีพของผู้สูงอายุในตำบลสามบัณฑิต อำเภอกุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านอุตสาหกรรม มีค่าเฉลี่ย

โดยรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.49$ และ $S.D. = 0.77$) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเพราะผู้สูงอายุอยู่ในวัยไม่เหมาะกับการประกอบอาชีพด้านอุตสาหกรรม เช่น การเย็บผ้าสำเร็จรูป การทำกระเป๋ารวมถึงการทำเฟอร์นิเจอร์ เพราะสายตาไม่ค่อยดีและไม่เอื้ออำนวย

9.3 ด้านพาณิชยกรรมและบริการ พบว่า ระดับความต้องการพัฒนาอาชีพของผู้สูงอายุในตำบลสามบัณฑิต อำเภอกุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านพาณิชยกรรมและบริการ มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.45$ และ $S.D. = 0.83$) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากว่าผู้สูงอายุเห็นว่าอาชีพการบริการรวดเร็วเพื่อสุขภาพ การเป็นผู้ค้าเที่ยว และการทำที่พักให้นักท่องเที่ยวไม่น่าเหมาะสำหรับสุขภาพในวัยผู้สูงอายุ และมีความต้องการพัฒนาอาชีพในด้านนี้น้อย

9.4 ด้านคหกรรม พบว่า ระดับความต้องการพัฒนาอาชีพของผู้สูงอายุในตำบลสามบัณฑิต อำเภอกุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านคหกรรม มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.64$ และ $S.D. = 0.81$) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้สูงอายุมีความรู้ความน้อย และเคยมีประสบการณ์ในอาชีพทางด้านคหกรรมน้อย ไม่ว่าจะเป็นการทำพวงหรีด การขายดอกไม้ต่าง รวมถึงการขายอาหารแปรรูป เพราะอาชีพดังกล่าวต้องใช้ความสามารถและความรู้เฉพาะด้าน และในเมื่อผลต่อสุขภาพด้วยวัยที่ไม่เอื้ออำนวย จึงต้องการพัฒนาอาชีพนี้น้อย

9.5 ด้านหัตถกรรม พบว่า ระดับความต้องการพัฒนาอาชีพของผู้สูงอายุในตำบลสามบัณฑิต อำเภอกุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านหัตถกรรม มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.39$ และ $S.D. = 0.56$) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากอาชีพทางด้านหัตถกรรม เช่น การทอผ้า การตัดเย็บเสื้อผ้าการทำเครื่องประดับรวมถึงการทำเครื่องนุ่งห่มเพราะอาชีพนี้ต้องใช้สายตา และสุขภาพของผู้สูงอายุไม่เอื้ออำนวยต่ออาชีพนี้ จึงมีความต้องการอาชีพด้านนี้น้อย

9.6 ด้านศิลปกรรม พบว่า ระดับความต้องการพัฒนาอาชีพของผู้สูงอายุใน ตำบลสามบัณฑิต อำเภอกุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านศิลปกรรม มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.51$ และ $S.D. = 0.64$) ทั้งนี้

อาจเนื่องมาจากมีความชำนาญในงานทางด้านศิลปกรรมน้อย และมีความรู้ในด้านการเขียนแบบ การวาดรูปรวมถึงการแกะสลักน้อย จึงสนใจอาชีพนี้เป็นอาชีพเสริมในยามชราหน่อย

- [7] อภินันท์ จันตะนี และคณะ, “การวิจัยทางธุรกิจ. กรุงเทพฯ”, สำนักพิมพ์พิทักษ์อักษร จำกัด, 2545.

10. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ควรมีการพัฒนาอาชีพของผู้สูงอายุในตำบลสามบ้นจิต อำเภอกุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในด้านอาชีพการปลูกพืชผักสวนครัว และอาชีพเลี้ยงปลาเพิ่มเติม รวมถึงการพัฒนาอาชีพการเพาะเห็ดต่าง ๆ เพื่อเป็นอาชีพเสริมและเพิ่มรายได้ของผู้สูงอายุในชุมชน

11. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาในเรื่องของการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในตำบล สามบ้นจิต อำเภอกุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อต่อยอดจากวิจัยเดิม

12. เอกสารอ้างอิง

- [1] สำนักงานสถิติแห่งชาติ, “รายงานการสำรวจการเปลี่ยนแปลงประชากรของประเทศไทย พ.ศ.2507-2538”, กรุงเทพฯ, 2540.
- [2] มูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาผู้สูงอายุไทย (มส.ผส.), “กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์”, สถานการณ์ผู้สูงอายุไทย พ.ศ. 2553. กรุงเทพฯ บริษัท ที่ คิวพี, 2553.
- [3] ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลสามบ้นจิต, “บัญชีรายชื่อผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพฯ ประจำปีงบประมาณ 2556”, อบต.สามบ้นจิต, 2556.
- [4] เบญจมาภรณ์ อิศรเดช และคณะ, “การวิจัยธุรกิจ กรุงเทพฯ”, สำนักพิมพ์ เมครอ-ฮิล, 2554.
- [5] ยุทธ ไกยวรรณ และคณะ, “พื้นฐานการวิจัย กรุงเทพฯ”, บริษัท พิมพ์ดี จำกัด, 2553.
- [6] Yamane Taro, “Statistics : An Introductory Analysis. Tokyo : harper International Edition, 1970.